

Stk. 2 sætter en række enkeltkrav, der alle svarer til krav i gældende ret, se bekendtgørelse nr. 518 af 25. juni 1999 § 2, stk. 3, stk. 4, 2. pkt., og stk. 6 og 7.

Som noget nyt foreskriver *stk. 3*, at virksomheder, der indehaves af en enkelt fuldt personlig ejer eller af ægtefæller tilsammen, skal oplyse, om virksomheden har undladt at oplyse om ikke-erhvervs-mæssige forhold. Ligeledes skal der oplyses om, hvorledes der er taget hensyn til de indbyrdes formuemæssige forhold mellem ægtefællerne. Regnskabsrådet har fundet disse informationer væsentligt mere nyttige end egentlige opgørelser over den ikke-erhvervs-mæssige formue eller aktivitet, der kan være svær at gengive overfor tredjemand på en meningsfyldt måde, hvis man ikke også skal oplyse om indregningsmetoder og målegrundlag. Dette skal også ses i lyset af FSR's Revisionsvejledning nr. 2, afsnit 2.1, hvorefter virksomhedsledelsen i enkeltmandsvirksomheder og lignende skal afgive en fuldstændighedserklæring. Dette hænger sammen med vanskelighederne ved at holde de erhvervs-mæssige og ikke-erhvervs-mæssige aktiver og forpligtelser fra hinanden.

Til § 22

Forslagets afsnit III med §§ 22 - 77 indeholder de regler, som virksomheder i klasse B skal efterleve udover reglerne i afsnit II for klasse A (§§ 18 - 21). Imidlertid er reglerne i klasse A af et sådant tilsnit, at det i realiteten kun er særreglerne om åbningsbalance og personvirksomheder med flere deltagere, der er relevante for virksomheder omfattet af klasse B. Disse bestemmelser suppleres naturligvis med de generelle krav om retvisende billede og grundlæggende forudsætninger m.v. i forslagets §§ 11 - 17. Derfor henvises der alene til § 19, stk. 1 og 3, samt § 20, stk. 2. Desuden kan virksomheder omfattet af klasse B anvende reglerne i klasse C og D, når blot det sker systematisk og konsekvent.

Generelt stilles der betydeligt større krav til årsrapporter for virksomheder i klasse B end i klasse A. Det skyldes bl.a., at virksomhederne i klasse B typisk har begrænset hæftelse – aktieselskaber, anpartsselskaber, partnerselskaber, erhvervsdrivende fonde, visse erhvervsdrivende virksomheder med begrænset ansvar samt interessentskaber og kommanditselskaber med kapital-selskaber som fuldt ansvarlige deltagere. Bortset fra erhvervsdrivende fonde og erhvervsdrivende virksomheder med begrænset ansvar, omfattet af §§ 3 og 4 i lov om visse erhvervsdrivende virksomheder, er alle de nævnte virksomheder omfattet af 4. direktiv, der stiller mere end blot minimumskrav til regnskabs-aflæggelsen, herunder også om regnskabs-offentlig-

hed. Direktivets målgruppe er primært selskabsdeltagere og kreditorer i selskaber med begrænset ansvar.

I klasse B stilles der detaljerede krav til klassifikation, indregning og måling i resultatopgørelse og balance, ligesom oplysningskravene – noter og ledelsesberetning – også er omfattende. På afgørende punkter er der dog tale om lempeligere regler end dem, der gælder for virksomheder i klasse C og D. I modsætning til klasse A er der fuld regnskabspligt og pligt til at indsende en revideret årsrapport til Erhvervs- og Selskabsstyrelsen.

Samtidig implementerer *stk. 1* 4. direktivs artikel 2, stk. 1. Bestemmelsen er samtidig basis for implementeringen af 7. direktivs artikel 16, stk. 1, jf. forslagets § 117, stk. 1.

Stk. 2 fastsætter den praktiske regel, at en moder-virksomhed i klasse B kan undlade at gentage oplysninger i noter og ledelsesberetning m.v., hvis disse i det væsentligste er identiske med tilsvarende oplysninger i koncernregnskabet.

Stk. 3 anviser nogle praktiske overgangsløsninger, der kan anvendes, når en virksomhed bevæger sig fra klasse A til klasse B.

Nr. 1 bestemmer, at aktivets værdi på det forrige års balancedag kan anses som kostpris. Denne værdi kan således som udgangspunkt anvendes ved første indregning, jf. forslagets § 36, når årsrapporten udarbejdes efter reglerne i klasse B. De herved benyttede indregningsmetoder og målegrundlag skal i så fald oplyses. Klasse B indeholder imidlertid en række bestemmelser om efterfølgende måling (værdiansættelse) af aktiver, som også "nye" virksomheder skal iagttage. Kostprisen kan således ikke i alle tilfælde uden videre anvendes som efterfølgende målegrundlag, jf. f.eks. forslagets §§ 37 og 38.

Hvis anvendelsen af *stk. 3*, nr. 1, fører til, at årsrapporten ikke giver et retvisende billede, skal der gives yderligere oplysninger, jf. forslagets § 11, stk. 2.

Nr. 2 tillader, at sammenligningstallene for forrige år ikke tilpasses, selvom disse ikke er direkte sammenlignelige med regnskabsårets tal. En manglende tilpasning skal oplyses og begrundes, jf. forslagets § 55, stk. 2.

Til § 23

Forslagets § 23 viderefører gældende lovs § 5, stk. 1, og gældende årsregnskabsbekendtgørelses § 2, stk. 1 - 4. Forslaget implementerer 4. direktivs artikel 4, stk. 1 - 3, artikel 8 - 10 og artikel 22 - 26.

Stk. 1 kræver, at virksomhedens resultatopgørelse og balance som udgangspunkt opstilles i overens-